

ROZKAZ Nr. 17.

Kraków, dnia 30 listopada 1918.

L. prez. 724.

Celem ewidencji i podjęcia poborów, przydziela się urlopowanego podpułk. sztab. gen. Juliana Stachiewicza do Komendy miasta w Krakowie.

O. W. L. 3083/II.

Mianuję por. Jana Urbanowicza z 4 p. p. adiutantem komendy okręgowej w Będzinie.

L. prez. 3014/II.

Przydzielam:

Podpułkownika Antoniego Furmankiewicza ze Stacji zbornej oficerów jako dyrektora do kancelarii Sztabu Generalnego w Warszawie.

Majora Stanisława Mazura ze Stacji zbornej oficerów, jako komendanta gmachu Sztabu Generalnego w Warszawie.

Majora Kamila Jakescha ze Stacji zbornej oficerów do 8. p. p. W. P., jako kierownika baonu.

Kapitana Jana Staszkiewicza z 4. p. p. do 8. p. p. W. P.

Kapitana Aleksandra Janickiego, zastępcę komendanta Stacji zbornej oficerów w Krakowie, do referatu spraw osobistych komendy generała Rozwadowskiego.

Porucznika Juliana Pajdaka do 8. p. p.

L. prez. 501/II.

Przydzielam majora Oldricha Vašku do sztabu pułkownika Kulińskiego w Tarnowie.

I. L. 2111.

Dnia 18 listopada br. koło godz. 4 min. 30 popołudniu, wybuchł w zamkniętym składzie konopi, magazynu umundurowania twierdzy, pożar, który przy pomocy własnych żołnierzy i straży ogniowej miejskiej, po krótkim czasie został stłumiony. Pożar powstał w ten sposób, że sadza w kominię się zajęła, a od iskry palącej się sadzy, zapaliły się przylegające do tego komina wiązki konopi. Znajdujące się w tym budynku zapasy konopi, zostały usunięte i były przez całą noc strzeżone przez odpowiednią straż.

Szeregowcom Rychłemu i Borkowi, wyraża Dowództwo G. O. szczególną pochwałę za przytomność umysłu i odważny ratunek oraz przyznaje im premie po 50 kor.

L. prez. 602 IV. — Stacje zborne.

Rozkaz demobilizacyjny Nr. 2. oraz rozkaz do L. prez. 96 IV. z 22. listopada 1918, uzupełnia się i prostuje, wprowadzając następujące zmiany:

Stacje zborne w Krakowie i Cieszynie nie będą utworzone. Stacja zborna z Nowego Targu przeniesie się do Chabówki, a z Orłowa do Muszyny.

Wrazie, jeżeli oficerowie i potrzebny personal nie zajęli dotąd swoich posterunków, zarządzają znajdujący się już na miejscu oficerowie otwarcie stacji zbornych i odniosą się natychmiast do Dowództw powiatowych o przydzielenie potrzebnych żołnierzy. Dowództwa powiatowe mają bezzwłocznie zarządzić przydzielenie personalu.

Odtransportowanie wszystkich żołnierzy narodowości polskiej przeprowadzają stacje zborne jak najszybciej, tworząc zwarte transporty, które na podstawie przynależności do poszczególnych okręgów wojskowych, utworzonych rozkazem L. prez. 405/III. Rozkaz Nr. 13. z 23. listopada 1918, odeślą do siedzib komend okręgowych. Stacje zborne ograniczą zatem swą działalność do gromadzenia żołnierzy polskich, udzielania im noclegu i posiłku (stacje żywnościowe) i tworzenie wyżej wspomnianych transportów.

Zdemobilizowaniem roczników 1870—1882. oraz wcielaniem roczników 1883—1900 do przynależnych pułków i kader zajmą się Komendy okręgowe. Transportów nie wolno stacyom zbornym przetrzymywać dłużej nad 4—6 godzin.

W kwestyi poborów pieniędzy odnoszą się stacje zborne do przynależnego Dowództwa powiatowego, które przeprowadzą sprawę wyasygnowania potrzebnych kwot i wypłatę poborów dla oficerów i personalu. Pobory przydzielonych do stacji zbornych oficerów i żołnierzy są normalne. (Patrz rozkaz Nr. 14) Dodatki dzienne zostały zniesione.

Na str. 3. w lewej szpalcie rozkazu demobilizacyjnego Nr. 2. skreślić ustęp drugi zaczynający się od słów: „To samo dotyczy“ — do: „kwaterę w naturze“.

Przydziały oficerów i personalu w rozkazie do L. prez. 96 IV. odnośnie do komend dworców i stacji żywnościowych, należy tak rozumieć, że o ile w danych miejscowościach istnieją już komendy dworców lub stacje żywnościowe, oficerów przeznaczonych we wspomnianym rozkazie do tychże,

oddaje się do dyspozycji komendantom stacji zbórnych, którzy, o ile uznają ich za nadliczbowych, odeślą ich z powrotem do stacji zbórnej oficerów w Krakowie

L. prez. 542 III — Powrót młodszych roczników do swych oddziałów.

Rozkazem mobilizacyjnym Dowództwa Gener. Okręgu w Krakowie zostało swego czasu zarządzone zwolnienie ze służby czynnej żołnierzy starszych ponad lat 35 (roczniki 1870—1882).

Szczegółowe rozporządzenie dotyczące tej demobilizacji ogłoszono.

Stopniowe zwolnienie od 35 lat w dół zostanie w miarę ogólnego położenia w jaknajkrótszym czasie przeprowadzone.

Natomiast wszyscy żołnierze, mianowicie urodzeni w latach 1883—1900, którzy się samowolnie z wojska oddalili, zgłaszać się mają natychmiast do przynależnych oddziałów; w przeciwnym razie będą traktowani jako dezercerzy i jako tacy oddani sądom wojskowym.

Fabryki i przedsiębiorstwa, tak państwowe jak i prywatne etc., nie mogą, tak długo, dopóki nie wyjdzie ogólny rozkaz zdemobilizowania, żołnierzy poniżej 35-go roku życia, ani przyjmować do swych warsztatów jako robotników, ani też nowo zgłaszających się żołnierzy tej kategorii podawać, celem zwolnienia ich ze służby wojskowej, do reklamacji.

W fabrykach, przedsiębiorstwach etc., mogą pozostać tylko tacy reklamowani, którzy do dnia 1. listopada 1918 r. z tej ulgi korzystali.

Wszystkie reklamacje ważne do 1. listopada zostały rozkazem Nr. 8. z dnia 12. listopada 1918. do 31. grudnia 1918 r. ogólnie przedłużone.

Termin dalszego przedłużenia będzie w swoim czasie opublikowany.

Reklamacje o dalsze zwolnienie nie mają zatem być przedkładane.

Żołnierzy byłej armii austr. poniżej lat 35, zgłaszających się do zaciągu ochotniczego, nie mają Komisyje poborowe przyjmować.

Żołnierzy takich należy, o ile się ich większa liczba zgłosi, odsyłać transportami do przynależnych kadr, względnie do sformowanych pułków.

Dowództwo G. O. w Krakowie zamierza, o ile tylko na to stosunki pozwolą, udzielić wszystkim po powrocie do swych oddziałów czterotygodniowego urlopu z poborami.

W porozumieniu z P. K. L. w Krakowie, mają w poszczególnych gminach wójtowie, (w miastach z własnym statutem, komisaryaty policyjne), baczyć jak najściślej, by żołnierze roczników 1883—1900, którzy samowolnie swe szeregi opuścili, natychmiast powrócili do swych oddziałów, jak też i nad tem, aby przedsiębiorstwa etc., takich żołnierzy do pracy nie przyjmowały.

W razie przytrzymania, należy takich żołnierzy odstawiać pod eskortą do odnośnych kadr, te zaś wdrożają przeciw winnym dochodzenia sądowe. Komendy okręgowe i Dowództwa powiatowe (w Krakowie Komenda miasta) postarają się o możliwie jak najszerze opublikowanie w odpowiedni sposób tego rozporządzenia plakatami, gazetami etc.

O. W. L. 2110 III. — Poszukiwanie i zwolnienia.

I.

Mieczysław Burdział, urodzony 14. listopada 1903 r., uczeń 6. klasy gimnazjalnej w Krakowie, zbiegł z domu rodzicielskiego dnia 18 X. b. r. i zaciągnął się samowolnie do wojska polskiego.

Zarządzam odszukanie i odesłanie tegoż jego ojcu Teodorowi Burdziałowi, kolejomistrzowi przy stacji kolejowej w Podgórzu-Bonarcie (Kraków 22).

II.

Wszystkich młodych ochotników niżej lat 17-stu (rok urodz. 1902 i wyżej) o ile tacy zostali pobrani, należy natychmiast zwolnić.

Zgłaszający się do komisji poborowej ochotnicy muszą wykazać się jakimkolwiek dokumentem, (metryką urodzin, świadectwem szkolnym, książką robotniczą etc.) że ukończyli 17-ty rok życia, (w r. 1901 urodzeni).

L. prez. 611 IV. — Ewidencja jeńców.

W ostatnich dniach przybrał odpływ jeńców, powracających do kraju, olbrzymie rozmiary.

O ile tylko możliwem było, poczyniono zarządzenia, dotyczące udzielania jeńcom posiłków i tworzenia z nich zwartych transportów. Ponieważ jednak dotychczasowe formacje wartownicze i konwojowe zawiodły, oddano sprawę konwojowania tych transportów jeńcom-oficerom i podoficerom poszczególnych państw.

Nie wolno bezwarunkowo jednak pozwolić, by miało ustać dalsze prowadzenie ewidencji jeńców wojennych, ponieważ po ukończeniu wymiany jeńców, trzeba będzie liczyć się z potrzebą odpowiadania na rozmaite zapytania i udzielania wyjaśnień.

Byłoby ministerstwo wojny w porozumieniu z niem-austriackim Urzędem Stanu dla spraw wojskowych zarządza w myśl rozporządzeń Min. wojny Oddz. 10. Kgf. Nr. 8.888 z 1918 r. że mające się sporządzić listy transportów należy i na przyszłość zakładać i wręczać komendantom odchodzących transportów wraz z odpowiednim pouczeniem.

Komendanci transportów mają owe listy transportowe oddać w stacjach odbiorczych najbliższej władzy celem odesłania jednych list, przeznaczonych dla komendy wojskowej, bezpośrednio przełożonej stacji odbiorczej, drugich zaś do wspólnego Centralnego Biura statystycznego (Gemeinsames Zentralnachweissbureau). Obozy jeńców uwiadamiają nadto o każdym odjeżdżającym transporcie zapomocą wolnej od opłaty karty korespondencyjnej, (zawierającej Nr. transportu, liczbę jeńców, oficerów i żołnierzy, ewentualnie rozp. Min. wojny, na podstawie którego odesłanie zarządzono) wprost byłoby Ministerstwo wojny (Abt. 10. Kgf. Demob.-Gruppe) oraz swoją przełożoną komendę wojskową.

W podobny sposób sporządzą takie listy i wykazy inne stacje, kierujące odsyłką jeńców (kierownicy zakładów fabrycznych, komendy miast i straży itd.) Listy owe mają zawierać liczbę porządkową, imię i nazwisko (przy rosyjskich jeńcach obok imienia i imię ojca, miejsce urodzenia lub przynależności według własnych zeznań jeńców. Jeńców rosyjskich jadących pojedynczo odsyłać do stacji rozsyłkowej w Granicy — jeńców włoskich do Wiednia.

I. L. 3120. — Pobory sił pomocniczych.

Odnosnie do rozkazu Nr. 10 z dnia 16-go listopada 1918 r., L. prez. 916 II, zarządza się: Siłom kancelaryjno-pomocniczym żeńskim i męskim, o ile te ostatnie przyjęte zostały na warunkach, które obowiązywały dla sił żeńskich, należy zaliczyć w okręgu Dowództwa Gen. w Krakowie od dnia 16-go listopada 1918 r., względnie od dnia przyjęcia danych sił kancel. pomocniczych, jeśli ono nastąpiło po dniu 16-go listopada 1918 r., zamiast dodatku drożyznianego wojennego, wymienionego w ustępie B. punkt IV. a, pod 2), i 3), rozporządzenia Ministerstwa, oddział 10. Nr. 11280 918, Beiblatt Nr. 21 918, oraz ewentualnie dodatku do strawnego, wymienionego w ustępie B, punkt IVb, pod 4) wyżej przytoczonego rozporządzenia, 6 kor. dziennie tytułem strawnego.

I. L. 3166. — Artykuły żywnościowe.

W ostatnim czasie mnożą się wypadki psucia się artykułów żywnościowych, zwłaszcza świeżych jarzyn, które się znajdują bądźto w magazynach żywnościowych, bądź u pojedynczych oddziałów wojskowych. Obowiązkiem komendantów tych magazynów jest, celem zapobieżenia psuciu się tak kosztownych a niezbędnych artykułów żywnościowych, takowe zawczasu zużytkować, jeśli dalsze konserwowanie ich niemożliwe lub z wielkimi kosztami połączone.

Zezwolenie na wstawienie w rozchód zepsutych artykułów, wydawać się będzie tylko w wyjątkowych wypadkach, w których niewątpliwie będzie udowodnionem, że zastosowano wszystko możliwe, celem zapobieżenia zepsucia się tych towarów.

O. W. L. 3049 IX. — Pobieranie leków.

Wszystkie zakłady sanitarne, podlegające Dowództwu G. O. w Krakowie, mogą pobierać leki tylko raz w miesiącu i to za poprzednim zażądaniem leków na dodatkowych wykazach zapotrzebowania ich (Erfordernissaufsatz) w myśl przepisów służbowych § 10, Nr. 13, III część.

O. W. L. 1527 V. — Pracownia bakteryologiczna.

Pracownia bakteryologiczna W. P. w Krakowie przy ul. Skawińskiej l. 8, wykonuje badania rozpoznawcze krwi zwierząt podejrzanych o nosaciznę. Ilość krwi do badania wynosi 5—10 cm. sześć. Na żądanie telefoniczne lub pisemne wydaje pracownia naczynka jałowe, służące do przesłania materiału do badania. Wynik rozbioru podaje się pisemnie drogą odprawy wzgl. pocztą.

Inż. Gólogórski, m. p. gen.-dyw.

Preis: 4 grana / 12 8
Exh. No. / mit / Blg.

Friedrich

Bahn